

Side er der i saa Henseende overfor denne Bestyrelse ikke nogen Appel eller nogen Paaanke; derimod kan den Paagjældende, som af denne Bestyrelse for Understøttelseskassen er erklæret for at være Skyld i sin Trang ved Dovenskab, Drifselighed eller lastefuld Vandel, selv indaakte Sagen henholdsvis for Amtmanden eller Indenrigsministeren. Det er mig ikke aldeles klart, hvad der menes med dette „henholdsvis for Amtmanden eller Indenrigsministeren“; thi der er nemlig ikke i Forveien talt om Noget, hvortil det kan henholde sig, med mindre det mulig er Dovenskab, Drifselighed eller andre Laster, saaledes at nogle af disse skulle ind for Amtmanden og andre for Indenrigsministeren, men jeg tvivler paa, at enten Amtmanden eller Indenrigsministeren ser sig i Stand til i den Henseende at sige noget rigtig Godt om, hvor vidt Bedkommende ikke blot har været doven, drifseldig og har haft andre Laster, men ogsaa om, hvor vidt han ved denne sin lastefulde Vandel selv er bleven Skyld i sin Trang. Det tror jeg vil være vanskeligt for ham, men der er fra det Offentliges Side slet ingen Paaanke mod denne Understøttelseskasses Bestyrelse. Der er ikke noget væsentligt Værn imod, at denne Understøttelseskasses Bestyrelse i en ganske overordentlig Grad paavælder Statskassen Byrder ved saaledes at drage en Mængde Personer ind under denne Understøttelse med Hensyn til deres Underhold. Det, hvori man tidligere havde fundet Værn imod en overdreven Brug af Midler til at komme de Xrengende til Hjælp, saa at man i det Hele kunde tilveiebringe den fornødne Balance, har jo været det, at man har henlagt Afgjørelsen af Hjælpen væsentlig til det samme Sted, hvorfra den ydes, at man har ladet Kommunen, som ydede Hjælpen, ogsaa være den afgjørende med Hensyn til Bestemmelsen af Hjælpen, men hvad er det, der her sker? Her lægges Afgjørelsen hos en Bestyrelse, paa hvis Sammensætning Kommunen kun har en faare ringe Indflydelse, nemlig $\frac{2}{7}$, og Staten slet ingen. Det er en Bestyrelse, der vælges af alle i Kommunen bosatte Mænd, som ere valgbare til Folkethinget, og desuden af enhver anden myndig Mand, der ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handlung, og som har ydet 2 Kroner i Understøttelse; altsaa berunder høre ogsaa de, der ikke ere Bølgere, Tjenestekarle, Fattiglemmer osv., naar de blot have ydet en Understøttelse af 2 Kroner. Det forekommer mig, at dette er et Grundlag for denne Bestyrelses Sammensætning, som ikke afgiver nogen som helst Garant enten for Kommunen eller Statskassen. Den overveiende Del af Bølgere ere Mænd, som ikke engang ere almindelige Bølgere til Kommunen eller behøve at være det, endfjellige Bølgere til den Del af Kommunens Bestyrelse, paa hvis Sammensætning kun en vis Klasse Bølgere har Indflydelse. Det forekommer mig derfor, at der er Fare for, at hvad der her-

ved paabyrdes Staten, vil blive meget større, end hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) i sit Indledningsforedrag nævnte. Jeg tror, at hans Beregninger, med Hensyn til hvilken Indflydelse baade § 3 og § 4 vilde have, vare meget usikre. Han sagde, at der var 40,000 Familier, som vilde falde ind under § 3 (Th. Nielsen: Jeg sagde 6000.) foruden de enkelte Personer, men desuagtet kom han dog til det Resultat, at det, saavidt jeg husker, ikke vilde blive mere end 1 Million Kroner, der ad den Vej vilde blive nødvendige. Dernæst gif han i sine Beregninger ud fra 60-aars Alderen osv., hvorom der Intet foreligger i Udkastet; hvorvidt det kan komme til at staa deri, veed jeg ikke, men jeg tror, at det ogsaa er meget for lavt at regne, at det kun vil blive 25 Kroner, naar man regner 40,000 Familier, thi jeg tror, at det vilde blive et langt højere Bølg, og at man kunde benytte denne § 3 paa en Maade, hvorved man ganske anderledes kunde komme til at drage Nytte af Statskassen. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem ikke er i Stand til med nogen Sikkerhed at sige, hvor store de Byrder, man saaledes vælter over paa Statskassen, kunne blive. Endelig for det Kredie forekommer det mig, at der kan gjøres den væsentlige Indvending mod § 4, at man ad denne Vej i Virkeligheden omgaar Grundlovens Bestemmelser med Hensyn til Virkningen af Fattigunderstøttelse. Jeg selv er, som jeg tidligere har sagt, ikke nogen Ven af disse Bestemmelser i Grundloven. Jeg har oftere udtalt, at jeg for mit Bedkommende finder, at de gaa meget for vidt, men det forekommer mig, at skjøndt Lovudkastet paa ingen Maade kan siges direkte at staa i Strid med Grundloven, indeholder det dog aabenbart en Omgaelse af Grundlovens Bestemmelse med Hensyn til Indflydelsen af modtagen Fattigunderstøttelse, naar man borttager den aldeles væsentlige Del, som jeg tror, det bliver, fra Navnet Fattigunderstøttelsen, medens man dog bestandig lader det blive en Understøttelse fra Staten og Kommunen. Forskjellen mellem den almindelige tilbageblivende Fattigunderstøttelse og Understøttelsen efter § 4 er ikke Andet end den, at den almindelige tilbageblivende Fattigunderstøttelse ydes af Kommunen, hvorimod Fattigunderstøttelsen efter § 4 ydes for tre Fjerdedele af Staten. I øvrigt er selvfølgelig den ene Understøttelse som den anden en Fattigunderstøttelse, og jeg kan derfor ikke se rettere end, at det er en ligefrem Omgaelse af Grundlovens Bestemmelse. En ganske anden Sag vilde det jo være, dersom Understøttelsen virkelig blev ydet af en Understøttelseskasse, der for en væsentlig Del var tilveiebragt ved frivillige Bidrag, saaledes som der i det andet Forslag er foreslaaet, thi det har ikke det Mindste at gøre med den Ydelse af Hjælp fra det Offentliges Side, som Grundloven figter til; men ganske anderledes stiller det sig efter dette Forslag. Jeg siger ikke, at